

Mā- Es Jānim pavaicāju, Kādu plūkt Jāņu zāli,
Viņš man teica buldurjāni, Tad sarkano āboliņu.

Ed- Vīraksnīte, papardīte, Tā ar bij labā Jāņu zāle,
Bet tas dadzis, smalkā nātre, Tie rociņas sabadīja.

Ēr- Es redzēju Jāņu nakti, Trīs saulītes uzlecam:
Viena rudzu, otra miežu, Trešā tīra sudrabiņa.

Ed- Paņem vēl to buldurjāni, Būs tev arī ceturtā.

Mār- Es redzeju Jāņa rītu, Kur saulīte medīt gāja:
Divi zelta kucentiņi, Apzeltītu irbi dzina.

Ed- jā... Visa laba Jāņu zāle...

Ēr- Jāņa naktī skrienot tāda pelīte ar zālīti mutē. Tā pelīte esot jānoķer un jāizņem tai zālīte no mutes. Ar to zālīti cilvēks varot palikt neredzams.

Ed- Ja Jāņu naktī zirgs tev saka, ka pietiek dzert alu, tad viņam taisnība.

Ar- Nevien nakti tā nesala, Kā nosal' Jāņu nakti,
Man nosala rokas, kājas, Ar zelteni runājot.

Visi pamācoši-
Jāņu nakts īsa nakts, ,Nevelc runas garumā,
Bāz rokas..... padusēs, Bāz kājiņas...padusēs.

Ēr- Laba laba Jāņa māte, Gardus raušus izcepusi:
Kviešu milti pa apakšu, Krējumiņš pa virsu.

Mā- Laba laba Jāņa māte, Vēl labāks Jāņa tēvs:
Jāņa māte sieru deva, Jāņa tēvs alutiņu.